ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Τακ. Γραφείο Α.Τ. 190 14 Αμβούλιανη Αθήνα 015/077

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ

Τ.Θ. 90, 19011 ΑΥΛΩΝΑΣ - ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2022 - Α.Φ.201

"Ιδού, μυστήριον λέγω προς εσάς, πάντες μεν δεν θέλομεν κοιμηθή, πάντες όμως θέλομεν μεταμορφωθή,
εν μια στιγμή, εν ριπή οφθαλμού, εν τη εσχάτη σάλπιγγι,
διότι θέλει σαλπίσει και οι νεκροί θέλουσιν αναστηθή άφθαρτοι, και ημείς θέλομεν μεταμορφωθή." Α΄ Κορ.15:51-52

Χωρίς καταγραφή λαθών

Ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια για να δούμε αναζωπύρωση είναι η ασυγχωρητικότητα. Παρόλου που έχουμε συγχωρεθεί από το Θεό και είμαστε ευγνώμονες για τη συγχωρητικότητά Του, δυστυχώς εμείς δεν κάνουμε το ίδιο με αυτούς που μας έχουν προσβάλλει ή πληγώσει. Μάλιστα έχουμε την τάση να λέμε στον καθένα γύρω μας για το τι μας έκαναν, γιατί αυτό μας κάνει να νιώθουμε καλλίτερα για τον εαυτό μας. Ένας από τους λόγους που δεν έχουμε αναζωπύρωση είναι γιατί δεν έχουμε καταλάβει τη σπουδαιότητα της συγχώρεσης.

Επίσης, υπάρχει το σημαντικό ζήτημα της συγχώρησης προς τους άλλους. Ίσως κάποιος να σε πλήγωσε πολύ, ή εσύ να έχεις πληγώσει κάποιον πολύ. Ίσως χρειάζεται να πας εσύ σ' αυτόν ή να τον καλέσεις και να ζητήσεις συγχώρεση ή να του προσφέρεις τη συγχωρητικότητά σου. Ίσως το άλλο πρόσωπο να έχει πεθάνει και να χρειάζεται να σταθείς δίπλα στον τάφο του και να ζητήσεις συγχώρεση ή εσύ να δώσεις συγχώρεση. Κάτι τέτοιο είναι πολύ σημαντικό, εάν επιθυμούμε να περπατάμε με το Θεό.

Εάν θέλουμε να περπατάμε με νίκη, πρέπει να μάθουμε να συγχωρούμε. Πρέπει να συγχωρούμε τους άλλους όπως ο Θεός μας συγχωρεί. *«Γίνεστε δε, ο ένας στον άλλον, χρήσιμοι, εύσπλαχνοι, συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, όπως και ο Θεός συγχώρησε εσάς διαμέσου του Χριστού»* (Εφεσ. 4:32). *«Υποφέροντες ο ένας τον άλλον, και συγχωρώντας ο ένας τον άλλον, αν κάποιος έχει παράπονο ενάντια σε κάποιον. Όπως και ο Χριστός συγχώρεσε σε σας, έτσι και σεις»* (Κολ. 3:13).

Το αντίθετο στη συγχώρηση είναι να έχουμε πικρία. Η πικρία μάς καταστρέφει. Βάζει το δηλητήριο μέσα μας και δε μπορούμε να ελέγχουμε τα συναισθήματά μας. Νομίζουμε ότι μπορούμε να κοντρολάρουμε τη στάση μας, όταν άλλοι μας πληγώνουν, ή όταν εμείς πληγώνουμε άλλους, αλλά η πραγματικότητα είναι ότι δε μπορούμε να το ελέγξουμε, γιατί ο διάβολος έχει βάλει το πόδι του.

Σχεδόν σε όλες τις εικόνες της συγχώρεσης στη Βίβλο βλέπουμε τη συγχώρεση του Θεού προς εμάς, αλλά επίσης υπάρχουν και εικόνες ανθρώπων που συγχωρούν άλλους, όπως ο Ιωσήφ που συγχώρησε τους αδελφούς του (Γεν. 50: 15-21) και ο Ησαύ που συγχώρησε τον Ιακώβ (Γεν. 33). Ο Ιησούς μάς έδωσε εντολή να συγχωρούμε εβδομήντα φορές το επτά (Ματθ. 18:22). Πράττοντας έτσι, δεν εννοούσε να κρατάμε λογαριασμό για το πόσες φορές συγχωρούμε, αλλά να μην τις μετράμε καθόλου. Υπάρχει επίσης το παράδειγμα του πατέρα που συγχώρησε τον άσωτο υιό (Λουκ. 15:11). Μπορείτε να φανταστείτε ένα αγόρι που είναι τόσο εγωιστής, ώστε να φύγει και να σπαταλήσει όλη την περιουσία του ολόκληρη τη ζωή του, και ωστόσο όταν επιστρέφει στο σπίτι ο πατέρας του να του φορά την καλή στολή, να θυσιάζει το μόσχο το σιτευτό και να του βάζει δαχτυλίδι στο χέρι; Τι δυναμική εικόνα της άφθονης συγχώρεσης του Θεού!!

«Επιστρέψτε σε Εμένα, γιατί σας λύτρωσα». Είναι λυπηρό ότι μερικοί από εμάς που έχουμε λυτρωθεί από τον Κύριο δυσφορούμε. Οι εκκλησίες μας δεν μπορούν να έχουν αναζωπύρωση, επειδή ζούμε κάτω από δεσμά. Υπάρχουν άνθρωποι στις εκκλησίες μας που κουβαλούν μια σιδερένια μπάλα και αλυσίδα περασμένη στο πόδι τους και τη σέρνουν γύρω-γύρω, χωρίς να μπορούν με τέτοιο βάρος να σηκωθούν και να κινηθούν ελεύθερα! Γιατί; Διότι δε μπορούν ν' απαλλαχθούν από ό,τι συνέβη στη ζωή τους, τι τους έκανε κάποιος, ή αυτοί οι ίδιοι τι έπραξαν σε κάποιον άλλον.

Αναμφίβολα ο Θεός δε μπορεί να εργαστεί με τέτοια στάση. Εάν δεν αγαπάς τον αδελφό σου, δεν μπορείς ν' αγαπάς ούτε το Θεό. Είναι τόσο απλό. Ο Θεός επιθυμεί να λειτουργούμε όπως Εκείνος λειτουργεί. Μας συγχωρεί με αφθονία και επιθυμεί να κάνουμε κι εμείς το ίδιο σε άλλους. «Αλλά», κάποιος μπορεί να πει, «δεν το αξίζουν». Υπάρχει κάτι στο Λόγο του Θεού που λέει ότι το αξίζουν; Δεν αξίζαμε τη συγχώρεση που μας πρόσφερε ο Θεός. Εάν ο Θεός μάς συγχωρεί, οφείλουμε κι εμείς με τη σειρά μας να συγχωρούμε τους άλλους, αλλιώς είναι σαν να βάζουμε τον εαυτό μας σε ψηλότερη θέση από Εκείνον.

Εάν ο παλιός μας εαυτός, ο σαρκικός άνθρωπος είναι νεκρός, τότε μπορούμε να τα καταφέρουμε. Αλλά εάν θέλουμε να κρατάμε γερά τα δικαιώματά μας, εάν θέλουμε να είμαστε σωστοί με κάθε κόστος και επιθυμούμε καθένας να ξέρει ότι είμαστε σωστοί με κάθε κόστος, τότε θα υπάρχει μέσα στην καρδιά μας δυσανασχέτηση και πικρία στερώντας μας από την ελευθερία που πρέπει να έχουμε στο περπάτημά μας με το Θεό.

Σκορπώντας άρωμα Χριστού σε έναν κόσμο που χάνεται!

Μόνο μέσω της κοινωνίας με τον Κύριό μας μπορούμε να ζήσουμε την ευλογημένη και καρποφόρα ζωή στην οποία έχουμε καλεστεί. Πρέπει να μειώσουμε το άγχος και το θόρυβο της ζωής και να παρατηρούμε και να απολαμβάνουμε τα πράγματα της ζωής που αληθινά αξίζουν και που δυστυχώς συχνά παραγκωνίζονται από τα πολλά.

Πόσο μάλλον εμείς οι χριστιανοί χρειαζόμαστε να ξοδεύουμε χρόνο με τον Ιησού, το "Ρόδο του Σαρόν". Μόνο μετά από ουσιαστική κοινωνία μαζί Του, θα μπορούμε να είμαστε έτοιμοι να προχωρήσουμε στη ζωή, σκορπίζοντας το άρωμα της γνώσης Του σ' έναν κόσμο που χρειάζεται απελπιστικά να Τον γνωρίσει και να Τον κάνει Σωτήρα και Κύριό του.

Προετοιμασία για τον Ερχομό του Χριστού

Είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι οφείλουμε να είμαστε καλοί και σωστοί διαχειριστές της ζωής μας και ότι θα πρέπει να δώσουμε λογαριασμό για οτιδήποτε μάς έχει δοθεί.

Εάν δε δώσουμε έναν καλό λόγο για τη διαχείριση της ζωής μας, θα ντραπούμε όταν έρθει ο Κύριος. Και εφόσον μπορεί να έρθει οποιαδήποτε στιγμή, δεν θάπρεπε να είμαστε έτοιμοι κάθε στιγμή; Ειλικρινά δε γνωρίζω καμία άλλη μεγάλη αλήθεια σαν αυτή, που να έχει γίνει τέτοια ευλογία στη ζωή μου.

Hudson Taylor

Η θεραπεία του Θεού στη σημερινή επείγουσα κατάσταση

"Αν ο λαός Μου, επάνω στον οποίο ονομάστηκε το όνομά Μου, ταπεινώσουν τον εαυτό τους, και προσευχηθούν, και εκζητήσουν το πρόσωπό Μου, και επιστρέψουν από τους δρόμους τους, τους πονηρούς, τότε Εγώ θα εισακούσω από τον ουρανό, και θα συγχωρήσω την αμαρτία τους, και θα θεραπεύσω τη γη τους" (Β΄Χρον. 7:14).

Ο χρόνος επείγει! Η συνάντηση με τον Κύριο είναι πολύ κοντά! Η ώρα του απολογισμού πλησιάζει, που ο καθένας μας θα απολογηθεί στο Θεό για τις πράξεις του και τη ζωή του (Ρωμ. 14:12). Δεν πρέπει, λοιπόν, να ενεργοποιηθούμε άμεσα και ν' αφήσουμε τις φλόγες της αναζωπύρωσης να κάψουν και να φωτίσουν τις καρδιές μας, τα σπίτια μας, τις εκκλησίες μας, την πόλη μας, το έθνος μας;

Χριστιανοί, είμαστε σε επείγουσα κατάσταση. Δεν έχουμε την πολυτέλεια να δίνουμε το χρόνο μας, τη δύναμή μας, τα χρήματά μας σε τίποτε άλλο από την απερίγραπτη ανάγκη του να φέρουμε το Θεό στο προσκήνιο με τη δύναμη της θαυμαστής αφύπνισης του Αγίου Πνεύματος! Μακριά από οκνηρία, διαμάχες, σπατάλη πολύτιμου χρόνου και χρημάτων για άχρηστα πράγματα. Ο Θεός να μας βοηθήσει! Η ώρα έχει έλθει. Οι καιροί είναι απεγνωσμένοι αλλά οι άγιοι όχι! Ας συμφωνήσουμε από τώρα να προσκαλέσουμε το Θεό (Ματθ. 18:19), ας σηκωθούμε και ας πιαστούμε από το Θεό (Ησα. 64:7) για μια ουράνια αναζωπύρωση που θα φέρει λύση στις σημερινές μας ανάγκες.

Πώς μπορούμε να κινούμαστε νωθρά, φλυαρώντας με όποιον συναντάμε, σπαταλώντας, άσκοπα το χρόνο που μας έδωσε ο Θεός τον οποίο θα μπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε σε αληθινή προσευχή για αναζωπύρωση! Ω, να μπορούσαμε να καταλάβουμε, μια για πάντα, ότι εάν δεν ταρακουνηθούμε από τη θανατηφόρα σκόνη της ντροπιαστικής χλιαρότητάς μας, ο Κύριος θα μας εξεμέσει από το στόμα Του! (Αποκ. 3:16).

Το βάρος για αναζωπύρωση που βρίσκεται στην καρδιά σου, έχει έρθει από το Πνεύμα του Θεού. Ο Θεός δε θα έβαζε αυτή την κραυγή στα παιδιά Του για αναζωπύρωση εάν δεν σκόπευε ν' απαντήσει καθώς συνεχίζουμε σταθερά να πιέζουμε. *"...Εγώ (ο Κύριος) δεν είπα...Ζητήστε Με μάταια..."* (Ησα. 45:19). *"Ο Θεός δε θα αποδώσει τη δικαιοσύνη στους εκλεκτούς Του, που φωνάζουν σ' Αυτόν ημέρα και νύχτα;... Σας λέω ότι θα αποδώσει τη δικαιοσύνη σ' αυτούς γρήγορα..."* (Λουκ. 18:7-8).

Εάν έχεις αναγεννηθεί, και δεν έχεις φορτίο για αναζωπύρωση, άκουσε τον άγιο Λόγο του Θεού: *"...Παρατηρήστε τα χωράφια...λευκά είναι, έτοιμα για θερισμό ήδη"* (Ιωα. 4:35, Λουκ. 10:2). Κοίταξε τις τρομερές ανάγκες, τις ψυχές γύρω σου που πηγαίνουν προς την κόλαση, τους άνθρωπους με προβλήματα, τα λάθος πράγματα που πρέπει να γίνουν σωστά και... ΠΡΟΣΕΥΧΗΣΟΥ!

Υπάρχουν όμως και τα πονηρά πνεύματα πίσω από τα παρασκήνια, οι *"κοσμοκράτορες του κόσμου τούτου"* (Εφεσ. 6:12), που προξενούν όλη αυτή τη σύγχυση σήμερα, κι' εμείς, φορώντας ολόκληρη την πανοπλία του Θεού, είμαστε ταγμένοι να παλέψουμε ενάντια σ' αυτά τα πνεύματα του κακού χρησιμοποιώντας την εξουσία που ο Χριστός μάς έχει δώσει επάνω σε όλη τη δύναμή τους, *"προσευχόμενοι σε κάθε καιρό"* (Εφεσ. 6:18).

Ω, ας εστιάσουμε όλοι οι πιστοί ενωμένοι στο να εκζητήσουμε το Θεό, με πίστη, για να μας αναζωογονήσει ξανά! (Ψαλμ. 85:6). Ενωμένοι, στο Όνομα του Ιησού, ας αντισταθούμε στο διάβολο και θα φύγει από μας (Ιακ. 4:7).

Μη σπαταλάμε το χρόνο μας σε άχρηστες φλυαρίες και κουτσομπολιά, σε μαλθακότητα, σε πράγματα μη ουσιώδη, αλλά μάλλον *"ζητάτε τον Κύριο, ενόσω μπορεί να βρεθεί· επικαλείστε Αυτόν, ενόσω είναι κοντά"* (Ησα. 55:6).

Ας αρχίσουμε τώρα! Κράξτε στο Θεό! Πιέστε στη μάχη της προσευχής. *"Αδιάλειπτα να προσεύχεστε"* (Α΄ Θεσ. 5:17).

Ο Χριστός θα έρθει ξανά!

Ο Σωτήρας μας μάς άφησε μία υπόσχεση που αφορά την επιστροφή Του. Ο Ίδιος είπε : "*… θα έρθω πάλι …*" (Ιωαν. 14:3).

Στην επίγεια διακονία Του παρότρυνε τους ανθρώπους και παροτρύνει και εμάς σήμερα, να είμαστε έτοιμοι για τον ερχομό Του : «*Να αγρυπνείτε, λοιπόν, γιατί δεν ξέρετε ποια ώρα έρχεται ο Κύριός σας.*" (Ματθ. 24:42). "*Να είστε, λοιπόν έτοιμοι κάθε στιγμή, γιατί δεν ξέρετε την ημέρα ούτε την ώρα που έρχεται ο Γιος του Ανθρώπου».* " (Ματθ. 25:13).

Οι Χριστιανοί του πρώτου αιώνα περίμεναν την επιστροφή του Χριστού. Παρακολουθούσαν και πρόσμεναν τον ερχομό Του, ήταν αποφασισμένοι να είναι έτοιμοι για τη χαρμόσυνη ώρα. Ήταν τόσο απορροφημένοι στη σκέψη του ερχομού Του που μερικοί δεν καταλάβαιναν γιατί πέθαιναν οι αγαπημένοι τους, αφού ο Χριστός θα ερχόταν από μέρα σε μέρα. Ο απόστολος Παύλος γράφει στην εκκλησία της Θεσσαλονίκης και τους ενθαρρύνει να συνεχίσουν να πιστεύουν στην επιστροφή του Χριστού και να θυμούνται ότι όταν ο Σωτήρας έρθει, οι νεκροί εν Χριστώ θα εγερθούν πρώτοι (1 Θεσ.4:13-18)

Οι ευλογίες του Θεού εξακολουθούν να ισχύουν για την εκκλησία που καρτερά το δεύτερο ερχομό του Ιησού Χριστού. Αυτό ήταν πράγματι αλήθεια και στον πρώτο αιώνα, όταν οι Χριστιανοί μαρτυρούσαν με δύναμη και πολλοί σώζονταν. Όταν οι σημερινοί Χριστιανοί πιστεύουν στον ερχομό του Χριστού, σίγουρα, ορισμένα πράγματα συμβαίνουν. Πρώτα θα υπάρξει διαχωρισμός από τον κόσμο : "*Αγαπητοί, τώρα είμαστε παιδιά του Θεού, αλλά δε μας φανερώθηκε ακόμα τι θα γίνουμε. Ξέρουμε όμως πως, όταν ο Χριστός φανερωθεί, θα γίνουμε όμοιοι με αυτόν, γιατί θα τον δούμε όπως ακριβώς είναι. Και ο καθένας που έχει την ελπίδα αυτή στηριγμένη στο Χριστό, εξαγνίζει τον εαυτό του, όπως είναι Εκείνος αγνός*" (1 Ιωαν. 3:2).

Επίσης, όταν ο Χριστιανοί προσμένουν τον ερχομό του Χριστού, είναι απασχολημένοι στη μεγάλη υπηρεσία τού να κερδίζουν ψυχές. Είναι προς όφελός μας να Τον υπακούσουμε και να πάμε να κηρύξουμε το Ευαγγέλιο ώστε να κερδίσουμε ψυχές για την αιωνιότητα. Πρέπει να πούμε παντού τα καλά νέα του Σωτήρα Χριστού και της υποσχόμενης επιστροφής Του.

Η επιστροφή του Ιησού Χριστού φέρνει ελπίδα στους Χριστιανούς. Τι κρίμα που είναι όταν σκεφτόμαστε ότι αυτός ο κόσμος είναι το παν! Τι απογοητευτική σκέψη! Όχι Χριστιανέ φίλε μου, αυτός ο κόσμος δεν είναι το παν. Έχουμε μπροστά μας ένα εκπληκτικό μέλλον. Ο Σωτήρας έρχεται και θα αρπαχτούμε στην Παρουσία Του και θα δούμε το Χριστό πρόσωπο με πρόσωπο. Η υπόσχεσή Του μας έχει δοθεί «*….θα επιστρέψω πάλι*» είπε ο Κύριος Ιησούς. Οφείλουμε να προσμένουμε αυτή την ώρα και η αλήθεια του ερχομού Του πρέπει να μας αφυπνίσει και να μας κρατά απασχολημένους στην υπηρεσία του Χριστού.

Η ΕΣΧΑΤΗ ΣΑΛΠΙΓΓΑ
Κωδικός 5027

Είναι μία Χριστιανική εφημερίδα που κυκλοφορεί σε 1.500 φύλλα κάθε τρεις μήνες.

Ιδιοκτήτης : Ελληνική Ευαγγελική Εκκλησία Κατερίνης.

Εκδότης:Π.Χυδήρογλου-Προκοπίου.

Παλαιότερα τεύχη της Εσχάτης Σάλπιγγας, μπορείτε να βρείτε στον σύνδεσμο :

https://heraldofhiscoming.org/index.php/read-the-herald/other-languages/428-other-languages/greek/4406-greek-edition

Παράκληση οι δωρεές να στέλνονται στην υπεύθυνη έκδοσης :
Ξένια Χυδήρογλου-Προκοπίου
Ταχ. Θυρ. 90, 19011 Αυλώνας
E-mail : xeniaprocopiou@gmail.com

Οι τρεις ομπρέλες

"Κι αν ονομάζετε Πατέρα, εκείνον που κρίνει αμερόληπτα τον καθένα ανάλογα με τα έργα του, τότε να ζείτε με φόβο Θεού την πρόσκαιρη ζωή σας στη γη" Α΄ Πετρ.1:17

Ένας οικογενειάρχης αρκετά εύπορος καθώς έβγαινε από ένα εστιατόρια πήρε κατά λάθος μια άλλη ομπρέλα αντί για τη δική του. Κάποιος το πρόσεξε και του το είπε. Εκείνος τον ευχαρίστησε. Μα θυμήθηκε, με αφορμή το περιστατικό της ομπρέλας, πως από καιρό η γυναίκα του και η κόρη του του είχαν πει πως έπρεπε να τους αγοράσει από μια ομπρέλα. Εκεί δίπλα είδε ένα κατάστημα που πουλούσε ομπρέλες. Πήγε λοιπόν και αγόρασε δυο ομπρέλες και έχοντας μαζί τη δική τους τρεις, πήγαινε στο αυτοκίνητό του. Εκεί τον είδε αυτός που του είχε κάνει την παρατήρηση για την ξένη ομπρέλα και πικρόχολα παρατήρησε: «Βλέπω πως η μέρα σας δεν πήγε καθόλου άσχημα» και υπονοούσε πως αντί για μια, είχε κλέψει τρεις ομπρέλες, που τώρα κουβαλούσε!

Πρέπει να είμαστε έτοιμοι να δεχτούμε μια οποιαδήποτε κατηγορία άδικη, με το χαμόγελο της γαλήνης του Χριστού στο πρόσωπό μας. Πρέπει να μη μας ξαφνιάζει ό,τι κι αν μας καταμαρτυρήσουν άδικα, γιατί και του Κυρίου μας Του είπαν πάρα πολλά συκοφαντικά. Πρέπει τα πονηρά συκοφαντικά λόγια των άλλων να μη μας πτοούν, αλλά μόνο η γνώμη του Θεού να μας ενδιαφέρει. Αν η συνείδησή μας είναι καθαρή μπροστά Του, γιατί να ταραζόμαστε;;

Από την άλλη πλευρά, πόσες φορές εμείς βιαστήκαμε να κρίνουμε κι ήταν άδικο; Ας είμαστε προσεκτικοί και ας αφήνουμε πρώτα τη φωνή του Πνεύματος του Θεού να μας μιλήσει, πριν κάνουμε δικές μας ανθρώπινες σκέψεις. Το παιδί του Θεού δεν είναι ποτέ πρόχειρο και επιπόλαιο. Έχει σοφία Θεού.

Ας μην ξεχνάμε ότι ο Κύριός μας υπέφερε για τις δικές μας αμαρτίες. Σήκωσε τόση αδικία πάνω Του κι ήταν όλη δική μας. Θάπρεπε και εμείς να θέλουμε να Του μοιάσουμε. Ας του ζητάμε λοιπόν να μας χαρίζει από τη δική Του υπομονή στις άδικες κατηγορίες που τυχόν δεχόμαστε και να μας δίνει μεγάλη καρδιά που να αγαπά και να ξεχνά.

Το κλειδί

Από καιρό είχε βάλει στο μάτι ένα σπορ αυτοκίνητο. Τώρα που θα έπαιρνε το πτυχίο του, περίμενε πως ο πατέρας του θα του το αγόραζε, γιατί ήταν αρκετά πλούσιος. Το πρωί της ορκωμοσίας ο πατέρας του τον κάλεσε στο γραφείο του, του είπε πόσο καμάρωνε γι' αυτόν και πόσο τον αγαπούσε και του χάρισε ένα όμορφα τυλιγμένο κουτί. Παραξενεμένος, αλλά και απογοητευμένος, ο νεαρός το άνοιξε. Ήταν μια δερματόδετη Αγία Γραφή, με αποτυπωμένο επάνω το όνομά του με χρυσά γράμματα. «Όλο κι όλο αυτό μου χαρίζεις; Μία Βίβλο;» φώναξε κι έφυγε θυμωμένος από το σπίτι.

Πέρασαν χρόνια. Οι επιχειρήσεις του νέου πρόκοψαν. Έκανε οικογένεια, έφτιαξε σπίτι. Σκέφτηκε να συμφιλιωθεί με τον ηλικιωμένο πια πατέρα του. Δεν τον είχε δει από τότε.. Μα ξαφνικά ήρθε το τηλεγράφημα : ο πατέρας πέθανε! Του άφηνε όλη του την περιουσία. Έπρεπε να πάει αμέσως να αναλάβει. Λυπημένος γύρισε στο πατρικό του σπίτι. Ψάχνοντας τα χαρτιά του πατέρα του βρήκε την Αγία Γραφή με το όνομά του, ακόμη μισοτυλιγμένη, όπως την είχε αφήσει. Με δάκρυα την ξεφύλλισε. Ο πατέρας τού είχε υπογραμμίσει προσεκτικά το εδάφιο Ματθαίος 7:11. Καθώς το διάβαζε, από το εξώφυλλο γλίστρησε ένα κλειδί αυτοκινήτου, με μια καρτούλα της αντιπροσωπείας που είχε εκείνο το σπορ αυτοκίνητο. Στην καρτούλα ήταν γραμμένη η ημερομηνία της αποφοίτησής του και μια λέξη : ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ!

Πόσες φορές υποτιμήσαμε τα δώρα του Ουράνιου Πατέρα μας και τα σχέδιά Του για μας, και προτρέξαμε να κάνουμε το δικό μας! Κι όμως, Εκείνος ήξερε την καρδιά μας, τους πόθους μας, αλλά εργαζόταν πέρα από τα φαινόμενα, για το πραγματικό αγαθό μας, με αγάπη και φροντίδα συγκινητική!

Ας μη θέλουμε να γίνεται το δικό μας θέλημα, ούτε να Του ζητάμε και να επιμένουμε σε ό,τι εμείς νομίζουμε ότι είναι σωστό, αλλά να γίνεται πάντοτε το δικό Του, το σοφό και άγιο θέλημα, που είναι το τέλειο για τη ζωή μας!

Εγκάρδια υποταγή

Η θέση του χριστιανού θα πρέπει να είναι όπως ενός στρατιώτη στον οποίο ο ανώτερος λέει "Πήγαινε" και πηγαίνει, "Κάνε αυτό" και το κάνει. Η υποταγή στον Κύριο και Σωτήρα μας θα πρέπει να φανερώνεται με άμεση υπακοή. Οι καθυστερήσεις δείχνουν απειθαρχία και η αμέλεια ένα είδος επανάστασης. Δυστυχώς υπάρχουν χριστιανοί που η ανυπακοή τους στο Χριστό είναι απόδειξη της υπερηφάνειας τους

Μπορεί κάθε τι στο θέλημα του Κυρίου μας να είναι ασήμαντο για εμάς; Μπορεί η ευχή ενός αγαπητού φίλου να είναι ασήμαντη γι' αυτούς που τον αγαπούν; Ο Ιησούς είπε: *"Αν με αγαπάτε, τις εντολές τις δικές μου θα τηρήσετε"* (Ιωαν.14:15). Αυτά τα λόγια τα θεωρώ "μικροπράγματα";; Όχι Κύριέ μου, εάν ήταν το σήκωμα μιας πέτρας απ' το δρόμο, η μετακίνηση ενός φύλλου, ή το καθάρισμα ενός ιστού αράχνης, εάν Εσύ μου το ζητούσες, τότε γίνεται σημαντικό αμέσως, σημαντικό μπροστά στην εγκάρδια υπακοή μου, ώστε με την άμεση υπακοή μου να σου δείξω πόσο υποτάσσω τον εαυτό μου σε Σένα. Η αγάπη συνήθως φαίνεται σε μικρά πράγματα παρά σε μεγάλα. Η αγάπη σου ας δείχνεται με υπακοή όπως του μικρού παιδιού, που σκοπό έχει να κάνει το θέλημα του Κυρίου εξ' ολοκλήρου.

Ετοιμάστε την οδό του Κυρίου

Ο καθένας που ζητά να βοηθήσει άλλους να ετοιμάσουν την καρδιά και τη ζωή τους για τον Ερχομό του Χριστού, πρέπει και ο ίδιος να προετοιμάζεται, με παράλληλη ταπείνωση του εαυτού τους, μετάνοια, προσευχή και ειλικρινή προσπάθεια να περπατήσουν τους δρόμους του Κυρίου. Όσο πιο πολύ αγαπούμε τον Κύριο, τόσο περισσότερο είμαστε πρόθυμοι να μας δείξει τις αμαρτίες μας, έτσι ώστε να μετανοήσουμε και να υπερνικήσουμε με τη χάρη του Κυρίου. Δε θέλουμε τίποτε απολύτως να μπει ανάμεσα στην ψυχή μας και τον Λυτρωτή μας!

Ο σκοπός του Θεού είναι η δεμένη από την αμαρτία ζωή μας ν' αλλάξει σε μια ζωή γεμάτη από το Άγιο Πνεύμα. Είναι μια θαυμάσια επιδίωξη που οδηγεί την ψυχή να βρίσκεται ανάμεσα σ' *αυτούς που "περπατούν με αγάπη, όπως ο Χριστός μας αγάπησε"* (Εφεσ. 5:1-2). Ας διαβάζουμε συχνά την 1η προς Κορινθίους επιστολή, κεφάλαιο 13ο και ας ερευνούμε την αγάπη στη ζωή μας από αυτόν το Λόγο. Μας βοηθά να γνωρίσουμε πού είμαστε ελλιπής και για ποιο λόγο χρειάζεται να εκζητούμε ένθερμα το Θεό. Οι περισσότεροι από εμάς ασχολούμαστε με τις ορατές, εξωτερικές αμαρτίες, αλλά οι εσωτερικές αμαρτίες είναι που τείνουμε να καλύπτουμε και τελικά απ' αυτές είναι που πρέπει να απελευθερωθούμε.

Πώς μαθαίνουμε για την αγάπη όπως ο Χριστός αγάπησε; Ο Λόγος του Θεού πρέπει να βρίσκεται σε αφθονία μέσα μας για να μας μεταμορφώνει. Και αν είμαστε πρόθυμοι και δεκτικοί σε μάθηση, ο Θεός θα φέρει τα πάνω κάτω στη ζωή μας για να μας οδηγήσει βαθύτερα σε μια ζωή όπως του αγαπημένου Του Υιού. Συμβάντα και άνθρωποι που ζητάμε ν' αποφύγουμε, μπορεί να είναι τα εργαλεία που θα χρησιμοποιήσει ο Θεός για να μας κάνει περισσότερο Χριστομίμητους!!! Δεν είναι αυτή μια ζωή που ετοιμάζει τα παιδιά του Χριστού για να ενωθούν για πάντα μαζί Του; Δεν είναι αυτό που επιθυμεί να δει ο Χριστός στην αγαπημένη Του Νύμφη, την εκκλησία; Δεν είναι αυτό που μας κάνει άξιους πολίτες της βασιλείας που ετοίμασε ο Θεός για τα παιδιά Του;

Νικώντας την έλλειψη επιθυμίας για προσευχή

Εάν στη ζωή ενός Χριστιανού δεν υπάρχει προσευχή «μέσα απ' την καρδιά του», εάν υπάρχει αποτυχία στην μαρτυρία του, έλλειψη χαράς και ειρήνης και μικρή εμπιστοσύνη στο Λόγο του Θεού, πιθανόν να ζει κάτω από το νόμο και όχι κάτω από τη χάρη του Θεού.

Υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα στο νόμο και τη χάρη. Ο νόμος απαιτεί, ενώ η χάρη απονέμει. Ο νόμος διατάσσει χωρίς να παρέχει τη δύναμη για να μπορέσουμε να υπακούσουμε, ενώ η χάρη υπόσχεται και εκτελεί όλα όσα χρειάζεται να κάνουμε. Ο νόμος μάς βαραίνει, μας αποθαρρύνει και μας καταδικάζει ενώ η χάρη μάς ξεκουράζει και μας κάνει δυνατούς και χαρούμενους. Ο νόμος απαιτεί για τον εαυτό του να κάνουμε το καλύτερο, ενώ η χάρη δείχνει στο Χριστό για να κάνει Εκείνος τα πάντα. Ο νόμος καλεί για προσπάθεια και κόπο και μας ωθεί προς ένα στόχο που δε μπορούμε ποτέ να φθάσουμε, ενώ η χάρη εργάζεται μέσα μας ολόκληρο το ευλογημένο θέλημα του Θεού.

Αντί να αποθαρρυνόμαστε από την αποτυχία, το πρώτο βήμα που πρέπει να κάνουμε είναι να παραδεχτούμε την αποτυχία μας και την ανικανότητά μας και μέσα από την εξομολόγησή μας να σκύψουμε μπροστά στο Θεό χωρίς να στηριζόμαστε για βοήθεια από πουθενά αλλού. Έτσι ο άνθρωπος ποτέ δε θα μπορούσε να κάνει καλύτερα απ' ότι ήδη έχει κάνει, εάν η χάρη δεν του έδινε ελευθερία και δύναμη. Η χάρη εργάζεται για τον άνθρωπο, όμως όσον αφορά τη δική του συμμετοχή οφείλει να βγει από την εξουσία του νόμου, του εαυτού του και των προσπαθειών του και να λάβει τη θέση του κάτω από τη χάρη, επιτρέποντας στο Θεό να τα κάνει όλα.

Συχνά αποφασίζουμε να προσευχηθούμε περισσότερο και καλύτερα, όμως αποτυγχάνουμε! Δεν έχουμε τη δύναμη της θέλησης, που κάποιοι άλλοι έχουν, ώστε με αποφασιστικότητα να γυρίσουμε και ν' αλλάξουμε τις συνήθειές μας. Η πίεση των καθημερινών μας καθηκόντων είναι τόσο μεγάλη, που όπως πάντα είναι δύσκολο να βρούμε χρόνο για περισσότερη προσευχή. Δε νιώθουμε πραγματική χαρά στην προσευχή, δεν έχουμε τη δύναμη να ικετεύσουμε και να δεηθούμε όσο πρέπει. Οι προσευχές μας αντί να είναι χαρούμενες και με δύναμη, είναι πηγή συνεχούς αυτοκατάκρισης και αμφιβολίας. Αν και έχουμε μερικές φορές θρηνήσει και εξομολογηθεί την αδυναμία μας και με αποφασιστικότητα προσπαθήσαμε ν' αλλάξουμε, όμως για να πούμε και την αλήθεια, δεν περιμένουμε κάτι να γίνει, γιατί δεν βλέπουμε πού βρίσκεται ο δρόμος που οδηγεί στις μεγάλες αλλαγές.

Όσο επικρατεί αυτό το πνεύμα, μόνο μικρή βελτίωση μπορούμε να περιμένουμε. Η αποθάρρυνση φέρνει ήττα και κανένα κήρυγμα από το Λόγο του Θεού, πρόκειται να ωφελήσει, ενόσω ακούγεται στ' αυτιά μας ο σιγανός ψίθυρος «δεν υπάρχει ελπίδα»!. Η πρώτη μας φροντίδα πρέπει να είναι ν' ανακαλύψουμε την κρυμμένη αιτία της αποτυχίας και της απογοήτευσης και στη συνέχεια να δείξουμε πόσο βέβαιη από τον ουρανό είναι η ελευθερία που δίνει ο Θεός.

Πρέπει να δεχθούμε στην καρδιά μας την ουράνια υπόσχεση με την απόκριση που συνοδεύεται *"Επιστρέψτε, γιοι αποστάτες, και θα γιατρέψω τις αποστασίες σας. Να, εμείς ερχόμαστε σε Σένα επειδή, Εσύ είσαι ο Κύριος ο Θεός μας."* (Ιερ.3:22). Πρέπει μέσα από την προσευχή μας, με πίστη να έρθουμε μπροστά στο Θεό περιμένοντας να πάρουμε μία προσωπική απάντηση. Θα πρέπει ν' αρχίσουμε να διεκδικούμε ότι η προσευχή μας θα γίνει πηγή χαράς και πνευματικής μας αύξησης και να πιστέψουμε ότι ο Θεός θα μας βοηθήσει *"Γιάτρεψέ με, Κύριε, και θα γιατρευτώ"* (Ιερ.17:14).

Η αδυναμία και η αποτυχία στην προσευχή είναι σημάδι αδύναμης πνευματικής ζωής. Αυτό που πρέπει να συνειδητοποιήσει καθένας που επιθυμεί να προσευχηθεί πιο πιστά και πιο αποτελεσματικά είναι ότι ολόκληρη η πνευματική του ζωή βρίσκεται σε μια αρρωστημένη κατάσταση και χρειάζεται άμεση αποκατάσταση. Τότε θα καταλάβει την ανάγκη ριζικής αλλαγής σε ολόκληρη τη ζωή του, με την προϋπόθεση πραγματικά να επιθυμεί η ζωή της προσευχής του, η οποία αποτελεί τον παλμό ολόκληρου του πνευματικού του συστήματος, να είναι υγιής και με ζωτικότητα.

Η προσευχή πρέπει να είναι τόσο απλή και φυσιολογική, όσο είναι η αναπνοή και η εργασία σε ένα υγιή άνθρωπο. Η απροθυμία και η αποτυχία που νιώθουμε προέρχεται από τη φωνή του Θεού, η οποία μας καλεί να αναγνωρίσουμε την αρρώστια μας και να έρθουμε σ' Αυτόν για τη θεραπεία που μας έχει υποσχεθεί, της οποίας ένα σύμπτωμα είναι η έλλειψη διάθεσης για προσευχή. Δε μπορούμε να βρούμε καλύτερη απάντηση από εκείνη που διαβάζουμε στα λόγια του Απ. Παύλου *"δεν είστε κάτω από νόμο, αλλά κάτω από χάρη"* (Ρωμ. 6:14).

Ο μεγάλος κίνδυνος είναι να ζούμε κάτω από το νόμο και να υπηρετούμε το Θεό με τη δύναμη της σάρκας. Η πλειονότητα των Χριστιανών δείχνουν να βρίσκονται σ' αυτή την κατάσταση σε όλη τους τη ζωή. Εδώ βρίσκεται και η αιτία έλλειψης άγιας ζωής και δύναμης στην προσευχή. Όλη η αποτυχία τους οφείλεται στο εξής : Ζητούν να γίνουν αυτό που μόνο η χάρη του Θεού μπορεί να τους εξασφαλίσει μέσα τους, αφού ΜΟΝΟ η χάρη του Θεού μπορεί να το κάνει!

Η χάρη δε δίνει μόνο συγχώρεση αλλά και δύναμη πάνω στην αμαρτία. Η χάρη παίρνει τη θέση που κατείχε η αμαρτία στη ζωή μας. Όπως η αμαρτία είχε βασιλεύσει μέσα από τη δύναμη του θανάτου, η χάρη από την άλλη μεριά βασιλεύει μέσα από τη δύναμη της εν Χριστώ ζωής.

Το Πνεύμα της πίστης στο Χριστό μπορεί να μας ελευθερώσει από τη συνεχή αποτυχία μας στην προσευχή και να μας κάνει ικανούς στο εξής να περπατούμε αξίως ενώπιον του Κυρίου και να είμαστε πολύ ευτυχισμένοι!

Χριστιανέ, μην απογοητεύεσαι, μη χάνεις το κουράγιο σου! Αυτό που είναι αδύνατο για τον άνθρωπο είναι δυνατό για το Θεό! Όταν βλέπεις να μην υπάρχει δυνατότητα κάτι να γίνει, τότε είναι που η χάρη του Θεού μπορεί και θέλει να το κάνει. Παραδέξου την αρρώστια σου, εμπιστεύσου το Γιατρό, ζήτα θεραπεία και προσευχήσου την προσευχή της πίστης *"Γιάτρεψέ με, Κύριε, και θα γιατρευτώ"* (Ιερ.17:14). Και συ μπορείς να γίνεις ένας άνδρας ή μια γυναίκα προσευχής και να κάνεις την αποτελεσματική προσευχή που ωφελεί πολύ (Ιακ.5:16)

Δύναμη που έχει υποσχεθεί

"Όπως οι μέρες σου", λέει ο Θεός του Ισραήλ, *"έτσι να είναι και η δύναμή σου"* (Δευτ. 33:25). Κάθε στιγμή ανάγκης, *"Μη φοβάσαι, γιατί Εγώ είμαι μαζί σου, μη δειλιάζεις γιατί Εγώ είμαι ο Θεός σου..."*

Όταν οι δυσκολίες και οι κίνδυνοι υψώνονται στο δρόμο σου, ας μην σε απογοητεύσουν οι σκέψεις της αδυναμίας και της ανεπάρκειάς σου, διότι: *"... σε ενίσχυσα· μάλιστα, σε βοήθησα· μάλιστα, σε υπερασπίστηκα με το δεξί χέρι τής δικαιοσύνης Μου"* (Ησα. 41:10). *"Χωρίς Εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτε"*, αλλά *"Αρκεί σε σένα η χάρη Μου· επειδή, μέσα σε αδυναμία, η δύναμή Μου φανερώνεται τέλεια"* (Ιωαν. 15:5, Β΄Κορ. 12:9).

Πάρε θάρρος καθώς ακούς αυτές τις ενθαρρυντικές διαβεβαιώσεις του Υπέρτατου Θεού, και έχε χαρά γιατί είναι ικανός να: *"αναπληρώσει κάθε ανάγκη σου κατά τον πλούτο Του με δόξα διαμέσου του Χριστού Ιησού"* (Φιλιπ. 4:19). Θυμήσου, η δύναμη που σου εγγυώνται οι υποσχέσεις Του, είναι επαρκής. *"Όπως οι μέρες σου, έτσι ας είναι και η δύναμή σου"*, το ένα είναι ανάλογο με το άλλο. Από τη στιγμή που ο Παντοδύναμος Θεός έχει δεσμευθεί να εφοδιάσει τα παιδιά Του με όση πνευματική ενέργεια χρειάζονται στις μάχες τους, μπορείς να φωνάξεις μ' ευγνωμοσύνη μαζί με τον Ψαλμωδό: *"Ο Κύριος είναι πέτρα μου, και φρούριό μου, και ελευθερωτής μου· Θεός μου, βράχος μου· σ' Αυτόν θα ελπίζω!..."* (Ψαλμ. 18:2). Ναι, *"Έλπιζε σ' Αυτόν σε κάθε στιγμή", "επειδή, στον Κύριο τον Θεό υπάρχει αιώνια δύναμη!"* (Ψαλμ. 62:8, Ησα. 26:4).

Αλλά η δύναμη που έχει υποσχεθεί είναι καθημερινή δύναμη. Σε κάθε καινούργια περίοδο σύγκρουσης και ταλαιπωρίας, πρέπει να ζητάς νέα δύναμη από πάνω. Δε μπορείς να ζήσεις με παλιά εφόδια, αλλά μπορείς να βασίζεσαι με βεβαιότητα σε τωρινά και μελλοντικά εφόδια. Η πνευματική βοήθεια, που ζητάς, θα προσφέρεται πάντοτε στον κατάλληλο χρόνο. Κάθε μέρα και κάθε εποχή θα φέρει από μόνη της μια δικιά της δυναμική. Μέρα με τη μέρα, ώρα με την ώρα, λεπτό με το λεπτό πρέπει να Τον εμπιστεύεσαι και να Τον κοιτάς.

Είναι αλήθεια ότι είσαι αδύναμος, αλλά η δύναμή Του είναι τέλεια στην αδυναμία σου. Είναι αλήθεια ότι οι δοκιμασίες σου είναι πολλές, αλλά η δύναμή Του αναπαύεται επάνω σου. Μη φοβάσαι, κοίτα στον Κύριο της σωτηρίας σου, ακολούθησε τις οδηγίες Του, βασίσου στη βοήθειά Του και τελικά θα είσαι *"υπερνικητής μέσω Αυτού που σε αγάπησε!"* (Ρωμ. 8:37).

Αιώνιας σημασίας

Κάποιος μας έχει προτρέψει πολύ σοφά «να ζούμε πάντοτε με θέα τις αξίες της αιωνιότητας». Αυτό σχετίζεται και με τη συμβουλή του Αποστόλου Παύλου στην εκκλησία της Κορίνθου : *"... δεν ατενίζουμε σ' αυτά που βλέπονται, αλλά σ' αυτά που δεν βλέπονται· επειδή, αυτά που βλέπονται είναι πρόσκαιρα, ενώ αυτά που δεν βλέπονται είναι αιώνια, επειδή, περπατάμε με βάση την πίστη, όχι με βάση τα όσα βλέπουμε»* 2 Κορ. 4:18 και 5:7.

Η ζωή μας σαν αναγεννημένοι Χριστιανοί άρχισε καθώς «είδαμε» με τα μάτια της πίστης, τον εξιλεωτικό θάνατο του Χριστού πάνω στο Σταυρό και τον πιστέψαμε. Τώρα χαιρόμαστε μέσα σ' ευλογημένη βεβαιότητα, τη μαρτυρία του Πνεύματος ότι κατέχουμε το πολύτιμο δώρο της αιώνιας ζωής, αόρατο μεν αλλά υποσχόμενο και σαν ανταμοιβή έχουμε τη χαρά να ζούμε στην παρουσία του αγαπημένου μας Κυρίου και Σωτήρα για πάντα! (Ιωαν.3:16).

Καθώς αρχίσαμε τη διαδρομή μας με το Χριστό «βλέποντας» το αθέατο, ζούμε τη χριστιανική ζωή μέρα με τη μέρα «βλέποντας» αυτό που έχει να κάνει με την αιωνιότητα και προσφέροντας τους εαυτούς μας γι' αυτό το σκοπό. Παρ' όλο που δε βλέπουμε το Χριστό, νιώθουμε να μας οδηγεί διαρκώς προς τα εμπρός και προς τα επάνω *"από δόξα σε δόξα"* (2 Κορ. 3:18). Αλλάζουμε από το Άγιο Πνεύμα στην εικόνα του Χριστού. Ο Πέτρος μιλάει για το Θεό της πλήρους χάριτος που μας καλεί *"στην αιώνια δόξα του"* (1 Πετρ.5:10). Πάλι αναφέρεται ότι ο Θεός ψάχνει να φέρει *"....στη δόξα πολλούς γιους"* (Εβρ. 2:10). Με τέτοιο ένδοξο και χωρίς να το αξίζουμε κάλεσμα, οφείλουμε να επιδιώκουμε ν' αποκτήσουμε *"αιώνιο βάρος δόξας"* που η καρδιά του Θεού επιθυμεί να γίνει δικό μας στην αιωνιότητα *"Επειδή, η προσωρινή ελαφριά μας θλίψη κατεργάζεται σε μας, από υπερβολή σε υπερβολή, αιώνιο βάρος δόξας"* (2 Κορ.4:17). Είμαστε στ' αλήθεια έτοιμοι να πληρώσουμε το κόστος γι' αυτό;

Δεν είναι εύκολο στη σημερινή μας κοινωνία, να κρατάμε τις αξίες και να οδηγούμε τη ζωή μας με επιμέλεια προς αυτή την κατεύθυνση. Γνωρίζουμε καλά τη νουθεσία του Ιησού που μας λέει να ζητάμε πρώτα τη Βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη Του (Ματθ.6:33). Πρέπει να φτιάξουμε την οδό μας έτσι ώστε να προσπερνάμε τις πολλές παρακαμπτήριες. Εάν δεν έχουμε παραμελήσει τα ασήμαντα πράγματα της ζωής μας, μπορεί να καλυφθούμε από βαριές μέριμνες. Ο πειρασμός είναι να ρέπουμε προς τις απολαύσεις από τη μια, όπως να πέσουμε σε λήθαργο στα πνευματικά ή ν' αναπτύξουμε τόσο ζήλο ενθουσιασμού από την άλλη, ώστε να υπεραπασχολούμαστε στο έργο του Θεού. Συνεχώς υπάρχουν ενώπιον μας επιλογές και αποφάσεις που πρέπει να κάνουμε, ξεδιαλέγοντας το καλό από το καλύτερο, το προσωρινό από το αιώνιο. Απαιτείται πειθαρχία να ζητάμε να ζούμε κάθε μέρα οδηγούμενοι από το χέρι Του, και να ξοδεύουμε τη ζωή μας, το χρόνο μας, τα πάντα, σαν να μην ανήκουμε στον εαυτό μας αλλά σ' Εκείνον που μας εξαγόρασε με το πολύτιμο αίμα Του.

Ο Θεός μάς έχει προμηθεύσει μέσω της δύναμης του Αγίου Πνεύματος την ικανότητα να κάνουμε καλά πράγματα τα οποία έχει προνοήσει για την αιώνια Βασιλεία Του και είναι έτοιμος να μας βοηθήσει όποτε Του το ζητήσουμε. Μας ενθαρρύνει πολύ με το Λόγο του ότι είναι «μισθαποδότης» σ' αυτούς που Τον εκζητούν (Εβρ.11:6) και θα κρατήσει με πιστότητα το Λόγο Του. Οφείλουμε να εξετάζουμε συχνά τις προτεραιότητές μας και ειλικρινά να ζητούμε να είμαστε αυτοί που ευχαριστούν την καρδιά Του, απαρνούμενοι το θέλημα και την οδό μας για το δικό Του θέλημα.

Πόσο επιμελείς πρέπει να είμαστε ούτως ώστε να μη χάσουμε τις ευκαιρίες που Εκείνος μας δίνει για να κάνουμε τη ζωή μας να αξίζει περισσότερο για την αιωνιότητα. Όταν δεν υπακούμε τις εντολές Του προκειμένου να ζήσουμε μια πιο «άνετη» ζωή, τότε κινδυνεύουμε να τα χάσουμε όλα. Έτσι γρήγορα ο χρόνος γλιστρά προς την αιωνιότητα. Η Βίβλος μάς λέει ότι συγκρινόμενη με την αιωνιότητα, η ζωή μας είναι σαν ατμός που εμφανίζεται για λίγο και μετά εξαφανίζεται (Ιακ.4:14), ή ότι είναι τόσο σύντομη σαν το άνθος του αγρού που πέφτει στο έδαφος και πεθαίνει (Ψαλμ.103:15-16). Κάποιος είχε γράψει : **«σε μια ολόκληρη ζωή, μόνο ό,τι έχεις κάνει για το Χριστό πρόκειται να μείνει».**

"Να ξέρεις ακόμα και τούτο:

Τις έσχατες ημέρες θα έρθουν δύσκολοι καιροί. Γιατί οι άνθρωποι θα είναι φίλαυτοι, φιλάργυροι, αλαζόνες, υπερήφανοι, βλάσφημοι, απειθείς στους γονείς τους, αχάριστοι, ασεβείς, άστοργοι, αδιάλλακτοι, συκοφάντες, άσωτοι, άγριοι, εχθροί του καλού, προδότες, αυθάδεις, φουσκωμένοι από εγωισμό.

Θ' αγαπάνε πιο πολύ τις ηδονές παρά το Θεό. Θα δείχνουν ότι έχουν ευσέβεια, αλλά θα έχουν αρνηθεί τη δύναμή της με τις πράξεις τους.

Κι αυτούς να τους αποφεύγεις."

Β΄ Τιμ. 3:1-5

Η δύναμη της ευσέβειας

"Έχοντας εξωτερική μορφή ευσέβειας, αλλά που θα έχουν αρνηθεί τη δύναμή της· και αυτούς απόφευγε" (Β΄Τιμ. 3:5).

Ποια είναι αυτή η δύναμη; Ο Θεός ο Ίδιος είναι η δύναμη της ευσέβειας. Το Άγιο Πνεύμα είναι η ζωή και η δύναμή της. Η ευσέβεια είναι η δύναμη που φέρνει έναν άνθρωπο στο Θεό και τον προσκολλά σ' Αυτόν. Είναι αυτή που δημιουργεί τη μετάνοια και την πίστη σ' Αυτόν. Η ευσέβεια είναι το αποτέλεσμα μιας μεγάλης αλλαγής της καρδιάς σε σχέση με το Θεό και το χαρακτήρα Του. Κοιτά προς το Θεό και λυπάται για την απόσταση από Εκείνον. Η ευσέβεια βιάζεται να πλησιάσει και να μη σταματήσει μέχρι να βρεθεί με το Θεό.

Η ευσέβεια κάνει τον άνθρωπο να μοιάζει με το Θεό. Τον οδηγεί ν' αγαπήσει το Θεό και να Τον υπηρετεί. Φέρνει το φόβο του Θεού ενώπιον του και την αγάπη του Θεού στην καρδιά του. Η ευσέβεια οδηγεί στην αφιέρωση, στον αγιασμό, στην συγκέντρωση. Ο άνθρωπος του Θεού ψάχνει πρώτα τη βασιλεία του Θεού και τη δικαιοσύνη Του και περιμένει όλα τα άλλα να του προστεθούν. Η ευσέβεια κάνει τον άνθρωπο κοινωνό με το Θεό και του δίνει μια συντροφιά με το Θεό σύμφωνα με τα ένδοξα σχέδιά Του. Και μ' αυτόν τον τρόπο, τον προετοιμάζει να κατοικήσει με το Θεό για πάντα.

Πολλοί που έχουν τη μορφή της ευσέβειας είναι ξένοι ως προς τη δύναμή της και έτσι ανήκουν κοσμικά στη θρησκεία, στη μηχανική προσευχή, στο να κάνουν άλλα φανερά και άλλα κρυφά. Η αληθινή ευσέβεια βασίζεται στην πνευματική δύναμη και όσοι ζουν χωρίς αυτή είναι νεκροί παρότι ζουν.

Η "μορφή" ευσέβειας δεν είναι τα πάντα, υπάρχει η ευλογημένη "δύναμη". Το Άγιο Πνεύμα είναι αυτή η δύναμη και μπορεί να εργαστεί μέσα σου το "θέλειν" και το "ενεργείν" σύμφωνα με την αγαθή ευαρέσκεια του Θεού. Ελάτε στον Ιησού Χριστό αγαπητές ψυχές. Ελάτε και εναποθέστε τον εαυτό σας στα πόδια Του και πέστε: "Κύριε, δεν θα αναπαυθώ μέχρι Εσύ να με αναπαύσεις". Ελάτε και πάρτε οτιδήποτε από πρώτο χέρι από τον σταυρωμένο Κύριο. Έτσι θα γνωρίσετε τη δύναμη της ευσέβειας.

Λίθοι με όμορφα χρώματα

"Ω, θλιμμένη, ταραγμένη, απαρηγόρητη, δες, εγώ θα στρώσω τις πέτρες σου από πορφυρένια μάρμαρα, και θα βάλω τα θεμέλιά σου από σάπφειρους. Και θα κάνω τις επάλξεις σου από αχάτη, και τις πύλες σου από άνθρακες, και ολόκληρο τον περίβολό σου από εκλεκτές πέτρες." (Ησα. 54:11-12).

Ο Θεός μιλάει σ' αυτή την παράγραφο για πολύτιμα πετράδια : σάπφειρους, αχάτη και ρουμπίνια, όλα διαμορφωμένα μέσα από τη φωτιά και την πίεση της θερμότητας.

Όταν οι χρυσοχόοι θέλουν να επεξεργαστούν και να γυαλίσουν πολύτιμους λίθους, χρησιμοποιούν μία συσκευή στην οποία ρίχνουν και αφήνουν τους πολύτιμους λίθους για αρκετό διάστημα, ώστε να γίνουν ομαλοί και λαμπεροί. Ο Πέτρος μάς λέει ότι εμείς είμαστε οι ζωντανοί λίθοι του Θεού (1 Πετρ.2:4). Ο Θεός γνωρίζει την απαραίτητη διαδικασία και μπορεί να χρησιμοποιήσει τις πιέσεις της ζωής, έτσι ώστε να μας δώσει τις σωστές βάσεις που χρειαζόμαστε. Οι δυσκολίες μπορούν να δουλέψουν για το καλό μας και να γίνουν όφελος στο πνεύμα μας. Μέσα από το δικό Του βλέμμα και αργότερα και από το δικό μας, οι «πέτρες» θα μεταμορφωθούν σε πολύτιμους λίθους με «όμορφα χρώματα».

Κάποιος παρατήρησε ότι στην σκηνή της Παλαιάς Διαθήκης, όλα τα υλικά αποκτήθηκαν μέσα από πίεση : τα μέταλλα διαμορφώθηκαν, τα νήματα είχαν γνεθεί, οι βαφές ήταν εξασφαλισμένες, τα ξύλα είχαν πάρει μορφή, τα μπαχαρικά αλέστηκαν, τα πολύτιμα έλαια συμπιέστηκαν. Παρόμοια και ο Ουράνιος Πατέρας μάς αναπτύσσει για να λάμψουμε μέσω της ομορφιάς Του μέσα στην Ουράνια Βασιλεία Του.

Ευχόμαστε σε όλους τους αδελφούς και φίλους αναγνώστες

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΚΑΙ
ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΝΕΑ ΧΡΟΝΙΑ

Καλεσμένοι σε μια ώρα κρίσης

Χωρίς αμφιβολία, πολλές φορές στην ιστορία της ανθρωπότητας έχουν εμφανιστεί ώρες κρίσης, αλλά αυτή η ώρα είναι μοναδική, διότι βρισκόμαστε πιο κοντά από κάθε προηγούμενη γενιά στην επάνοδο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ίσως πολύ κοντά στον ερχομό Του. Δεν είναι κάτι που μπορούμε να το πάρουμε "ελαφρά", ότι ο Θεός μάς κάλεσε και μας εμπιστεύθηκε να υπηρετήσουμε τα μεγαλειώδη σχέδιά Του σ' αυτήν ακριβώς τη γενιά! Ολόκληρος ο κόσμος είναι σε κρίση!

Αυτός ο τόνος του επείγοντος αντιστοιχεί στο μήνυμα του Αποστόλου Παύλου προς τους Ρωμαίους στο οποίο προέτρεπε τους αναγνώστες να γνωρίζουν την ώρα που κλήθηκαν να ζήσουν και να συμπεριφέρονται ανάλογα. Εδώ διαβάζουμε λίγα λόγια από τη νουθεσία του: "*Είναι ήδη ώρα να εγερθείτε από τον ύπνο...η ημέρα έχει πλησιάσει...ας ντυθούμε τα όπλα του φωτός*" (Ρωμ. 13:11-12).

Σύμφωνα με το Κύριό μας Ιησού, εμείς που ανήκουμε σ' Αυτόν είμαστε το φως του κόσμου (Ματθ. 5:14). Οι Χριστιανοί θα πρέπει με τα λόγια τους και με το παράδειγμά τους να δείχνουν το δρόμο προς το Θεό. Τα μάτια του κόσμου είναι πάνω στους Χριστιανούς. Τα έργα τους δε μπορούν να κρυφτούν. Πρέπει να είναι ορατά. Ας προσπαθήσουμε να είμαστε αληθινά φώτα που φωτίζουν το σκοτάδι του κόσμου στη γενιά μας.

Συχνά έχουμε εμπνευσθεί από εκείνους που πέρασαν μέσα από κρίσεις για το Θεό πριν από εμάς. Μέσ' στην απελπισία αναζήτησαν το Θεό, κι' Εκείνος απάντησε πολύ περισσότερο από ό,τι ζήτησαν ή σκέφτηκαν. Ας μην υποτιμούμε το τι ο Θεός μπορεί να κάνει στη δική μας κρίση εάν εκζητήσουμε ένθερμα το πρόσωπό Του. Ας κρατηθούμε σφιχτά από την πίστη και την προσευχή μας για αναζωπύρωση! Ενώνοντας τις προσπάθειές μας με άλλους και έχοντας λάβει χάρη από έναν ελεήμονα Θεό που ακούει προσευχές, θα δούμε ευλογημένα πράγματα από Εκείνον σ' αυτή την κρίση της γενιάς μας.

Και, ας προσέξουμε τη νουθεσία του Αποστόλου Παύλου να: "*Ντυθείτε τον Κύριο Ιησού Χριστό*" (Ρωμ. 13:14). Το να μένουμε με τον ευλογημένο μας Κύριο και με τον Άγιο Λόγο Του είναι η ελπίδα μας να εκπληρώσουμε το ουράνιο κάλεσμά μας σ' αυτή την ώρα της κρίσης.